

Anonymiserad version

Översättning

C-489/20 – 1

Mål C-489/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

2 oktober 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

30 september 2020

Klagande:

UB

Motpart:

Kauno teritorinė muitinė

Förvaltningsmål [utelämnas]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

BESLUT

den 30 september 2020

[utelämnas]

En avdelning vid Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas [utelämnas] [domarnas namn] har, vid rättens sammanträde i det skriftliga förfarandet för överklagande, prövat förvaltningsmålet avseende det överklagande som ingetts av klaganden, UB, av den dom som Vilniaus apygardos administracinis teismas meddelade den 30 oktober 2018 i förvaltningsmålet avseende den talan som klaganden, UB, väckte mot motparten, Kauno teritorinė muitinė (Tullkontoret i Kaunas) (berörd tredje part – Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos

finansų ministerijos (Tullavdelningen vid Republiken Litauens finansministerium) om upphävande av vissa beslut.

Avdelningen

har fastställt följande:

I.

1. Förevarande mål avser en skattetvist mellan klaganden, UB (nedan kallad klaganden), och motparten, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Tullavdelningen vid Republiken Litauens finansministerium) (nedan kallad Tullavdelningen)* avseende beslut nr 8PM190020 fattat av Kauno teritorinė muitinė (Tullkontoret i Kaunas) (lokal skattemyndighet) den 21 mars 2018 avseende beräkningen av skyldigheten att erlægga skatt till tullen (nedan kallat det omtvistade beslutet), enligt vilket klaganden var skyldig att betala punktskatt och mervärdesskatt vid import, jämte dröjsmålsränta på dessa skatter.

Rättslig grund. Unionsrätt

2. I artikel 79 ("Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad") i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (nedan kallad EU:s tullkodex) föreskrivs bland annat, i punkt 1 a, att "[f]ör varor som omfattas av importtull ska en tullskuld vid import uppkomma genom bristande efterlevnad av ... [e]n skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde ...".
3. I artikel 124.1 e ("Upphörande") i EU:s tullkodex föreskrivs att "... en tullskuld vid import eller export [ska] upphöra på något av följande sätt: ... Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förverkas eller beslagtogs och samtidigt eller därefter förverkas ...".
4. I artikel 198.1 a ("Åtgärder som ska vidtas av tullmyndigheterna") i EU:s tullkodex föreskrivs att "[t]ullmyndigheterna ska vidta alla de åtgärder som krävs, inbegripet förverkande och försäljning eller förstöring, för att bortskaffa varor ... [o]m en skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde inte är fullgjord, eller varorna har undanhållits tullövervakningen ...".

[Orig. s. 2]

* Översättarens anmärkning: I det inledande stycket i den litauiska texten anges det att Tullkontoret i Kaunas är motpart och att Tullavdelningen vid det litauiska finansministeriet är berörd tredje part. Till följd av en fråga som ställdes till den nationella domstolen, har nämnda domstol bekräftat att Tullkontoret i Kaunas faktiskt är motpart. Den nationella domstolen har dock inte ingett någon ändrad version av punkt 1 i originaltexten.

5. I artikel 2 b i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (nedan kallat punktskattedirektivet) föreskrivs att "[p]unktskattepliktiga varor ska beläggas med punktskatt vid tidpunkten för ... införseln till gemenskapens territorium".
6. "Skattskyldighet för punktskatt inträder när varan släpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker." (artikel 7.1 i punktskattedirektivet)
7. I artikel 7.2 i punktskattedirektivet föreskrivs bland annat att "[f]risläppande för konsumtion ska vid tillämpningen av detta direktiv anses föreligga vid ...
 - d) import av punktskattepliktiga varor, även otillåten, såvida inte de punktskattepliktiga varorna omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande".
8. I artikel 2.1 d i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) föreskrivs att "[f]öljande [transaktion] skall vara föremål för mervärdesskatt: ... Import av varor".
9. "Den beskattningsgrundande händelsen skall anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar vid den tidpunkt då importen av varorna äger rum." (artikel 70 i mervärdesskattedirektivet)

Rättslig grund. Nationell rätt

10. I artikel 93.2.3 ("Upphörande av skattskyldigheten") i Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (Republiken Litauens lag om skatteförvaltning) (i dess lydelse enligt lag nr IX-2112 av den 13 april 2004) föreskrevs att "varje skyldighet vad beträffar de skatter som handhas av tullen ska också upphöra ... om varorna kvarhålls vid tidpunkten för den olagliga införseln av dessa och samtidigt eller därefter beslagt".
11. För att beakta en ändring i den nationella lagstiftarens syn på vid vilken tidpunkt skyldigheten att betala punktskatt och mervärdesskatt vid import upphör, ska det noteras att artikel 93.2 i lagen om skatteförvaltning [utelämnas] upphävdes den 1 januari 2017, och att följande bestämmelser i den nationella lagstiftningen, som antogs bland annat mot bakgrund av EU:s tullkodex, trädde i kraft:
 - Artikel 20.2 i Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (Republiken Litauens lag om punktskatt) (i dess lydelse enligt lag nr XII-2696 av den 3 november 2016), där det föreskrivs att "skyldigheten att betala punktskatt till tullen ska med nödvändiga ändringar upphöra i de fall som anges i artikel 124.1 d–g i EU:s tullkodex ...".
 - Artikel 121.2 i Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (Republiken Litauens lag om mervärdesskatt) (i dess lydelse enligt lag nr XII-2697 av den 3 november 2016), det föreskrivs att "skyldigheten att betala

mervärdesskatt vid import till tullen ska med nödvändiga ändringar upphöra i de fall som anges i artikel 124.1 d–g i EU:s tullkodex ...”.

Relevanta omständigheter

12. Klaganden, som agerade tillsammans med en grupp medbrottslingar, organiserade den olagliga importen (smuggling) av punktskattepliktiga varor från Belarus till Litauen genom att 6 000 cigarettpaket (nedan kallade de aktuella varorna) den 22 september 2016 på en avlägsen plats kastades över landsgränsen och hämtades upp. Det motorfordon som transporterade dessa varor inom statens territorium stoppades därefter genom insats av gränsvakter, och de cigaretter som hittades i fordonet beslagtogs.
13. Genom strafföreläggande av den 23 januari 2017 utfärdat av Vilniaus apygardos teismas i ett brottmål, dömdes klaganden för brott enligt nationell straffrätt och påfördes böter på 16 947 euro. Det beslutades även att de aktuella varorna skulle förverkas, och de behöriga myndigheterna fick instruktioner om att förstöra dem.
14. I det omtvistade beslutet slog Tullkontoret i Kaunas, mot bakgrund av strafföreläggandet, fast att klaganden var (solidariskt med andra personer) skyldig att betala en tullskuld och det registrerade en skyldighet att betala skatt bestående av 10 237 euro i punktskatt och 2 679 euro i mervärdesskatt vid import, jämte 1 674 euro respektive 438 euro motsvarande dröjsmålsränta på dessa skatter. Det ska noteras att den lokala skattemyndigheten, mot bakgrund av artikel 124.1 e i EU:s tullkodex, inte beräknade och registrerade en tullskuld vid import med avseende på klaganden (myndigheten ansåg att tullskulden hade upphört).

[Orig. s. 3]

15. Efter att ha prövat klagandens begäran om omprövning, fastställde Tullavdelningen, genom beslut nr 1A-199 av den 9 maj 2018, beslutet av Tullkontoret i Kaunas.
16. Klaganden överklagade till Vilniaus apygardos administracinis och gjorde särskilt gällande att med hänsyn till att det finns en grund för att tullskulden ska upphöra i artikel 124.1 e i EU:s tullkodex, hade hans skyldighet att betala punktskatt och mervärdesskatt vid import på de aktuella varorna, vilka olagligen hade förts in i Europeiska unionens tullområde, också upphört. Klagandens resonemang grundade sig bland annat på den tolkning som Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) gjorde i sin dom av den 29 april 2010 i målet Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231 (nedan kallad domen Dansk Transport og Logistik).
17. Genom dom av den 30 oktober 2018 ogillade Vilniaus apygardos administracinis teismas klagandens överklagande. Nämnda domstol ansåg bland annat att grunderna för upphörande av skyldigheten att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt vid import inte omfattas av EU:s tullkodex, och när den vägrade

att pröva klagandens argument avseende den tolkning som gjordes i domen Dansk Transport og Logistik, påpekade den särskilt att EU-domstolens dom hade avkunnats i syfte att tolka rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (nedan kallad gemenskapens tullkodex), vars bestämmelser inte var relevanta i förevarande mål.

18. Eftersom klaganden inte instämde i förstainstansens dom, överklagade han till Lietuvos vyriausiosios administracinis.

Avdelningen

konstaterar följande:

II.

19. Förevarande mål ger upphov till en fråga om tolkningen av artikel 124.1 e i EU:s tullkodex, av artiklarna 2 b och 7.1 i punktskattedirektivet och av artiklarna 2.1 d och 70 i mervärdesskattedirektivet. Det är därför nödvändigt att hänskjuta en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen [utelämnas] [nationell processuell bestämmelse].
20. Närmare bestämt uppkommer frågor avseende klagandens skyldighet att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt vid import med avseende på olagligen importerade punktskattepliktiga varor, vilka senare har beslagtagits och förverkats i ett fall där tullskulden har upphört på grundval av artikel 124.1 e i EU:s tullkodex.

Innehållet i artikel 124. e i EU:s tullkodex

21. Det är först och främst nödvändigt att fastställa med säkerhet huruvida, under sådana omständigheter som dem som är aktuella i förevarande mål, beslag och därefter förverkande av varor utgör en grund för upphörande av tullskulden enligt artikel 124.1 e i EU:s tullkodex. Om ståndpunkten skulle intas att tvisten inte omfattas av denna bestämmelse i EU:s tullkodex, kommer frågan rörande klagandens befrielse från skyldigheten att betala punktskatt och mervärdesskatt vid import med stöd av den aktuella grunden att bli irrelevant.
22. Å ena sidan är den aktuella bestämmelsen i EU:s tullkodex tydlig i språkligt hänseende: en tullskuld upphör "[o]m varor ... förverkas eller beslagtas och samtidigt eller därefter förverkas ...". Till skillnad från artikel 233 första stycket d i gemenskapens tullkodex, som inte längre är i kraft ("om varor... tas i beslag i samband med att de olagligen införs och samtidigt eller därefter förverkas"), hänvisar inte artikel 124.1 e i EU:s tullkodex uttryckligen till den tidpunkt då varorna beslagtas. Detta talar för att tidpunkten för beslaget som åsyftas i den aktuella bestämmelsen inte är relevant, och att tullskulden upphör på den i målet aktuella grunden när varorna bland annat redan har beslagtagits efter det att de har olagligen förts in i Europeiska unionens tullområde (det vill säga de beslagtas utanför den zon där det första tullkontoret inom unionens tullområde är beläget).

23. Å andra sidan utgör beslag och förverkande av varor, som omnämns i artikel 124.1 e i EU:s tullkodex, en grund för upphörande av en tullskuld som ska tolkas restriktivt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 april 2009, Elshani, [C-459/07, EU:C:2009:224] (nedan kallad domen Elshani), punkt 30). I samband med tolkningen av unionens rättsregler som fastställer grunder för att en tullskuld ska upphöra [**Orig. s. 4**], har EU-domstolen dessutom framhållit syftet att skydda Europeiska unionens egna medel (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2002, SPKR, C-112/01, EU:C:2002:663, punkt 31, och dom av den 17 februari 2011, Berel m.fl., C-78/10, EU:C:2011:93, punkt 46), och att säkerställa att varor som har införts olagligt till Europeiska unionens tullområde inte utgör något hot i konkurrenshänseende för unionsvaror (se, för ett liknande resonemang, domen Elshani, punkt 29). Dessa mål omnämns även i artikel 3 i EU:s tullkodex.
24. I det avseendet ska det, såsom redan har framhållits i punkt 52 i domen Dansk Transport og Logistik, noteras att "[d]et faktum att det finns varor inom [Europeiska unionens] tullområde som har förts in olagligen medför ... i sig en stor risk för att varorna så småningom släpps ut på marknaden i medlemsstaterna. När dessa varor väl har lämnat den zon där det första tullkontoret inom nämnda område är beläget, är också utsikterna att tullmyndigheterna ska upptäcka varorna i samband med stickprovskontroller mindre ...". Vidare skulle det formella (språkliga) synsätt som har angetts i punkt 22 i detta beslut också innebära att tullskulden upphör på den aktuella grunden även vid beslag och förverkande av exempelvis varor som redan har överförts, sålts eller använts i andra ekonomiska verksamheter efter det att de olagligen infördes, det vill säga tullskulden skulle upphöra vid beslag och förverkande av varor som redan har släppts ut på marknaden i medlemsstaterna och som till och med har använts i den ekonomiska transaktionskedjan (det vill säga dessa varor har börjat konkurrera med unionsvaror). I ett sådant fall skulle ett efterskänkande av tullskulder från tullmyndigheternas sida med avseende på förverkade varor i själva verket innebära att personer som olagligen har importerat varor skulle få behålla en fördel som inte är förenlig med unionsrätten (till exempel konkurrensfördelar vad gäller pris och/eller avkastning i förhållande till andra ekonomiska aktörer (med ärligt uppsåt)), något som bland annat skulle stå i strid med syftet att skydda Europeiska unionen från illojal och olaglig handel, vilket anges i artikel 3 b i EU:s tullkodex.
25. Det är därför lämpligt att be EU-domstolen att först ta ställning till frågan huruvida artikel 124.1 e i EU:s tullkodex ska tolkas så, att en tullskuld upphör när smuggelvaror, i en sådan situation som den som föreligger i detta fall, beslagtogs och därefter förverkas efter det att de redan olagligen har förts in i Europeiska unionens tullområde.

Upphörande av skyldigheten att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt vid import

26. Om den första frågan besvaras jakande, uppkommer i förevarande fall frågan huruvida den omständigheten att klagandens tullskuld med avseende på de aktuella varorna har upphört på grundval av artikel 124.1 e i EU:s tullkodex innebär att han har en skyldighet att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt vid import på dessa smuggelvaror som olagligen fördes in i Europeiska unionens tullområde.
27. I det avseendet påpekar klaganden att EU-domstolen i punkterna 84 och 98 i domen Dansk Transport og Logistik, mot bakgrund av 1) likheterna mellan tullar och punktskatter i så måtto att skyldigheten att betala dem uppkommer på grund av att varor införs till [Europeiska unionen] och därefter släpps ut på marknaden i medlemsstaterna, och 2) den omständigheten att skyldigheten att betala tull och mervärdesskatt vid import och uttaget av dessa pålagor inträder parallellt, och i syfte att säkerställa en enhetlig tolkning av gemenskapslagstiftningen (unionslagstiftningen), slog fast att *skyldigheten att betala punktskatt och mervärdesskatt upphör under samma omständigheter som en tullskuld upphör* (samma grunder för upphörande av skyldigheterna är tillämpliga).
28. Som en separat punkt ska det noteras att förarbetena till den lagstiftning som har nämnts i punkt 11 i detta beslut tyder på att dessa nationella bestämmelser om upphörande av skyldigheten att betala punktskatt och mervärdesskatt vid import har föreskrivits i enlighet med synsättet att upphörandet av tullskulden enligt artikel 124.1 d–g i EU:s tullkodex också innebär att skyldigheten att betala punktskatt och mervärdesskatt, som handhas av tullmyndigheterna, upphör med avseende på importerade varor.
29. Avdelningen är dock osäker på huruvida samma bedömning (som anges i punkterna 84 och 98 i domen Dansk Transport og Logistik) kan tillämpas när det gäller artikel 124.1 e i EU:s tullkodex, när beslaget av smuggelvaror, såsom i förevarande fall, inte sker vid ett tullkontor, utan redan inom Europeiska unionens tullområde (en medlemsstat)
30. EU-domstolens bedömning i domen Dansk Transport og Logistik var faktiskt i princip kopplad till tillämpningen av artiklarna 202 och 233 första stycket d i gemenskapens tullkodex. Av dessa artiklar följer att för att ett beslag ska medföra att en tullskuld upphör, **[Orig. s. 5]** *ska de varor som olagligen har förts in på gemenskapens tullområde tas i beslag innan varorna har passerat det första tullkontoret som är beläget inom gemenskapens tullområde* (se även, för ett liknade resonemang, den ovannämnda domen Elshani, punkt 38).
31. Som framgår av innehållet i domen Dansk Transport og Logistik, särskilt av punkterna 73, 74, 84–86, 91–93, 98 och 99 i nämnda dom, grundade sig likheterna mellan, å ena sidan, punktskatt och mervärdesskatt (vid import) och, å andra sidan, tull vad gäller upphörande i huvudsak på att skattskyldigheten inte har inträtt

(bedömningen att varorna inte anses ha blivit importerade i skattesyfte) när varorna beslagtats innan dessa varor har lämnat den zon där det första tullkontoret inom Europeiska gemenskapens (Europeiska unionens) tullområde är beläget.

32. Trots likheterna mellan påförandet av tull, punktskatt och mervärdesskatt vid import (se även, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 1984, Einberger, 294/82, EU:C:1984:81, punkt 18, dom av den 11 juli 2013, Harry Winston, C-273/12, EU:C:2013:466, punkt 41, och dom av den 10 juli 2019, Federal Express Corporation, C-26/18, EU:C:2019:579, punkt 41), innehåller inte punktskattedirektivet och mervärdesskattedirektivet några bestämmelser om att dessa skyldigheter att betala skatt upphör i situationer när smuggelvaror olagligen införs (släpps för konsumtion) och därefter beslagtats och förverkas.
33. Såsom tidigare har nämnts, inträder enligt artikel 7.1 i punktskattedirektivet skattskyldighet för punktskatt när varan släpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker. I artikel 7.2 d [i nämnda direktiv] föreskrivs att frisläppande för konsumtion ska anses föreligga vid ”import av punktskattepliktiga varor, även otillåten, såvida inte de punktskattepliktiga varorna *omedelbart* efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande”. Det ska erinras om att EU-domstolen redan har slagit fast, i punkt 45 i dom av den 8 februari 2018 i målet kommissionen/Grekland C-590/16, EU:C:2018:77 (nedan kallad domen kommissionen/Grekland), att begreppen ”avvikelse” och ”frisläppande för konsumtion”, som fastställer den tidpunkt då punktskatten ska tas ut, ska tolkas enhetligt i alla medlemsstater.
34. I samband med tolkningen av bestämmelser i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, har EU-domstolen redan slagit fast att efter det att skattskyldigheten inträder avseende punktskatt (”frisläppande för konsumtion”), fortsätter skyldigheten att betala punktskatt att föreligga även om de punktskattepliktiga varorna beslagtats och därefter förverkas (domen Dansk Transport og Logistik, punkterna 80, 84 och 85). Avdelningen anser för egen del att det inte finns någon anledning att göra en annan tolkning av de nu gällande bestämmelserna i punktskattedirektivet, och den anser inte att de nya bestämmelserna i EU:s tullkodex avseende upphörande av en tullskuld skulle kunna tala för en annan bedömning.
35. Eftersom skattskyldighet för punktskatt enligt artikel 7.1 i punktskattedirektivet inträder vid just denna tidpunkt, är det lämpligt att anse att ett undantag från punktskatt med avseende på smuggelvaror som olagligen har införts skulle strida mot denna bestämmelse (se, analogt, exempelvis domen kommissionen/Grekland, punkterna 46 och 56). Slutsatsen kan därför rimligen dras att den omständigheten att punktskattepliktiga varor beslagtats och därefter förverkas efter att de har ”släppts för konsumtion” inte har någon betydelse för skyldigheten att betala punktskatt på dessa varor, vilken uppstod vid den tidpunkt då skattskyldigheten inträdde.

36. Bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet ska i huvudsak behandlas på samma sätt – beslag och därefter förverkande av smuggelvaror som olagligen har förts in i Europeiska unionens tullområde påverkar inte skyldigheten att betala mervärdesskatt (vid import) med avseende på dessa varor (se, för ett liknande resonemang, analogt domen Dansk Transport og Logistik, punkterna 91, 92 och 94).
37. I förevarande fall släpptes de aktuella varorna ut på marknaden i Europeiska unionen och de kunde följaktligen ha konsumerats, med följderna att den beskattningsgrundande händelsen i mervärdesskattehänseende inträffade (se, i det avseendet, exempelvis dom av den 2 juni 2016 i de förenade målen Eurogate Distribution och DHL Hub Leipzig, C-226/14 och C-228/14, EU:C:2016:405, punkt 65, och dom av den 1 juni 2017, Wallenborn Transports, C-571/15, EU:C:2017:417, punkt 54).
38. Under dessa omständigheter, och med hänsyn till att lagstiftaren i huvudsak intar en annan ståndpunkt i nationell rätt, ombeds EU-domstolen att även klargöra huruvida artiklarna 2 b och 7.1 i punktskattedirektivet samt artiklarna 2.1 d och 70 i mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att skyldigheten att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt **inte upphör** när smuggelvaror, såsom i förevarande fall, beslagtas och därefter förverkas efter det att **[Orig. s. 6]** de olagligen har förts in i Europeiska unionens tullområde, även om tullskulden har upphört på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i EU:s tullkodex.

III.

39. Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas är sista domstolsinstans i förvaltningsmål [utelämnas], med följderna att när en fråga rörande tolkningen av rättsliga åtgärder som vidtagits av Europeiska unionens institutioner har uppkommit och denna fråga måste prövas för att målet ska kunna avgöras, ska den inge en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen (artikel 267 tredje stycket FEUF) [utelämnas].
40. För att skingra de tvivel som har uppstått beträffande tolkningen och tillämpningen av de unionsrättsliga bestämmelser som är relevanta för de rättsförhållanden som är i fråga i förevarande tvist, är det under dessa omständigheter lämpligt att be EU-domstolen att tolka de aktuella unionsbestämmelserna. Ett svar på de frågor som anges i slutet av detta beslut är avgörande för förevarande mål, eftersom det också skulle göra det möjligt att fatta ett klart och tydligt beslut avseende klagandens skyldighet att betala punktskatt och mervärdesskatt och de belopp det gäller med avseende på de aktuella varorna, och därigenom särskilt säkerställa unionsrättens företräde, och det skulle även göra det möjligt att säkerställa en enhetlig nationell rättspraxis.

Mot bakgrund av det ovan anförda [utelämnas] [hänvisningar till den rättsliga grunden för hänskjutande] [utelämnas] beslutar avdelningen

följande:

[utelämnas] [processuell fråga]

Följande frågor, som är av betydelse för förevarande mål, hänskjuts till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

1. Ska artikel 124.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen [utelämnas] tolkas så, att en tullskuld upphör när smuggelvaror, i en sådan situation som den som föreligger i detta fall, har beslagtogs och därefter förverkats efter det att de redan olagligen har förts in (släppts för konsumtion) i Europeiska unionens tullområde?

2. Om den första frågan besvaras jakande, ska då artiklarna 2 b och 7.1 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG samt artiklarna 2.1 d och 70 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att skyldigheten att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt inte upphör när smuggelvaror, såsom i förevarande fall, beslagts och därefter förverkas efter det att de redan olagligen har förts in (släppts för konsumtion) i Europeiska unionens tullområde, även om tullskulden har upphört på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i förordning (EU) nr 952/2013?

Förvaltningsmålet vilandeförklaras i avvaktan på ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol.

[utelämnas] [processuell fråga och domarnas namn]